

Heli Malinen kirjoittaa seurueen nimet autiotuvan vieraskirjaan.

Munkki ja tieteellisiä kokeita

Latvamajan pihassa ahkiosta kurkistaa kärttyinen naama. Eemil on herätetty kesken unien. Äiti nappaa pojan kainaloonsa ja puikahtaa latukahvilan lämpimään. Siellä ilo vie Eemilistä voiton: vitriinissä on vaikka mitä herkkuja, ja niistä saisi valita jonkin välipalaksi. Mokkapala, hän päättää.

Äitikin saa haaveilemansa munkin, ja muut perheenjäsenet valitsevat lumipullaksi nimetyn laskiaispullan ja marjapiirakkaa. Pöydässä Eemilin mieli muuttuu: mokkapalan sijaan mieli tekeekin munkkia, juuri sitä äidin lautasella lepäävää sokerista pullukkaa.

– Äärettömän hyvää, hän kehuu tuhotessaan munkin viimeiseen muruun.

Äitiä naurattaa taas – vaikka taitaa vähän harmittaa. Sinne meni. Silloin tilannetta seurannut isä hipsii vaivihkaa uudelleen tiskille. Vielä yksi munkki, kiitos.

Tulisijan lämmössä onkin hyvä herkutella ja kuivatella vaatteita. Tytöt tekevät myös tieteellisiä kokeita. Tiesitkö, että kolajuomatölkkiin pudotettu sokeri saa juoman pihisemään ja sihisemään?

Puolen tunnin tauon jälkeen porukka on jälleen hyvissä voimissa jatkaakseen matkaa.

Makkaraa ja viilenevä ilta

Latvamajalta Ylläsjärvelle lähtiessä on mukavaa alamäkeä. Ahkiosta kuuluu riemunkiljahduksia. Kun alamäki sitten vaihtuu jyrkäksi ylämäeksi, aisan toisessa päässä on hiljaista.

– Kartasta katsoin, että täytyyhän tässä olla ylämäkeäkin, jos kerran reitti loppuu rinteille, kuuluu sitten.

4,4 kilometrin hiihto Ojanlatvan laavulle sujuu sukkelaan. Kova-kuntoinen Venla hiihtää jälleen ensimmäisenä Ella-Sofia vanavelessään. Pian soi puhelin.

– Onko se tämä paikka? ääni muuttuu videoksi.

Onhan se. Kun muu poppoo saavuttaa laavun, on vihdoin makkaroiden aika. Olli ryhtyy grillimestariksi, ja muut lisäävät vaatekertoja. Päivä on kääntymässä illaksi, ja pakkanen tuntuu kiristyneen.

Vessatauko, makkaroiden syöntiä, hassuttelua kameran kanssa. Koska yhtä sun toista hieman hystisyyttä, päätetään lähteä viimeiselle, 2,7 kilometrin osuudelle. Matkan varrella olisi vielä latukahvila Kahvikeidas, mutta se ei olisi enää auki.

Jotta hien ja pimenevän illan viilentämät kehot jälleen lämpenisivät, seurueessa nähdään muun muassa spurtteja ylämäkeen, norjalaishiihtäjä Kläbon lanseeraamaa suksijuoksua ja hanskojen päälle vedetyt villasukat. Tyylistä viis, mukavuus ennen kaikkea.

Kun latu viimein päättyy Ylläsjärven rinnealueelle, hymy on porukalla herkässä. Seuraavaksi mökille saunaan, parikymppiä on hiihdetty. Venla vilkaisee kelloaan:

– 26,1 kilometriä, hän sanoo.

Kartan 18,5 kilometrin hiihdosta saa halutessaan pidemmän lenkin, jos sitä hiihtää edestakaisin.

Johanna

Hiihdon päätteeksi kelpaa tuulettaa. Usean pysähdyksen taktiikalla matkaan kului aikaa viitisen tuntia.

